

وارثه عالی

IAEA

International Atomic

مضمون آن آمادگی آمریکا برای دست کشیدن از انحصار اتمی اش تحت نظارت یک سیستم امنیت بین المللی بود. نکات مهم طرح باروک عبارتند از:

(۱) تأسیس یک مرجع بین المللی توسعه اتمی برای

کنترل تمام مراحل ایجاد و توسعه و کاربرد انرژی

اتمی؛

(۲) تغییض قدرت بازرگانی نامحدود به این مرجع به منظور جلوگیری از تخلفات و تأمین امنیت؛

(۳) اعمال مجازات‌های سخت در مورد تخلفات استفاده از مواد هسته‌ای به منظور تولید سلاح‌های

اتمی؛

(۴) پایان دادن به ساخت سلاح‌های اتمی و نابود کردن تمام ذخایر موجود سلاح‌ها پس از آن که این

مرجع کنترل امور را در دست رفته؛

(۵) تغییر شیوه رأی‌گیری در شورای امنیت به طوری که نتوان از حق و توبرجای جلوگیری از مجازات متفاوتان استفاده کرد.

این طرح اگرچه به وسیله اتحاد شوروی در سال ۱۹۴۶ رد شد، اما بسیاری از جنبه‌های اصلی

قید شده در پیشنهادهای بعدی آمریکا برای خلع

سلاح هسته‌ای از این منع اخذ شده است. و در طی

چندین سال گذشته، حوزه‌های عدم توافق کوچک‌تر شده است

ساختار آژانس

هیأت حکام: اعضای هیأت حکام از دو گروه انتسابی و انتخابی تشکیل شده که در بدوان تشکیل آژانس تعداد آنها بالغ بر ۲۵ عضو بوده است.

الف) اعضای انتسابی: هیأت حکام ۱۰ عضو از میان پیشرفت‌های ترین دول عضو سازمان را از نظر تکنولوژی هسته‌ای در هر منطقه انتخاب می‌کند که

از اعضای انتسابی شورای حکام محسوب می‌شوند.

ب) اعضای انتخابی: کنفرانس عمومی ۱۵ عضو انتخابی را از بین کشورهای عضو آژانس انتخاب می‌کند که به هیأت حکام راه می‌یابند.^۱

این مقال برگفته از: یک جانبه گرایی در شورای

حکام، مرتضی شیرودی، پگاه حوزه، ۳، آبان ۱۳۸۲

شماره ۱۰۶، ص ۵

شورای حکام یا آژانس بین المللی انرژی اتمی (International Atomic Energy Agency) از جمله سازمان‌های بین المللی است که بر استفاده صلح‌آمیز از انرژی اتمی و مصارف مسالمت‌آمیز آن، در دهه ۱۹۵۰ شکل گرفت. این سازمان جهانی در سال ۱۹۵۳ با پیشنهاد آیزنهاور، رئیس جمهور وقت آمریکا، به مجمع عمومی سازمان ملل مطرح و در دسامبر ۱۹۵۴، مجمع عمومی قطعنامه «ایم برای صلح» را تصویب کرد. سرانجام، در ۱۳ اکتبر ۱۹۵۶، پیش‌نویس اساسنامه آژانس در یک کنفرانس بین المللی در سازمان ملل متحد مورد تصویب ۸۰ دولت واقع شد. بدین وسیله، آژانس بین المللی اتمی در ۲۹ زوئن ۱۹۵۶ رسماً فعالیت خود را آغاز کرد. از آن پس، آژانس به عنوان یک سازمان بین المللی، که مسئولیت هدایت استفاده از انرژی اتمی را در راه رفاه بیشتر بر عهده دارد، فعالیت خود را آغاز کرد. در اینجا، برخی اهداف، و سیاست‌های این سازمان را مطرح می‌کنیم:

این طرح با هدف توسعه و کاپرد صلح‌آمیز انرژی اتمی مطرح شده است. یعنی کشورهای صاحب داشت هسته‌ای باید زیر نظر آژانس بین المللی در زمینه اتمی همکاری نموده، مواد قابل تبدیل به مواد هسته‌ای را که در اینارهای تسليحات خود ذخیره کرده‌اند، در راه کمک به تحقیقات صلح‌آمیز و پژوهه‌های توسعه به کار اندازند. در واقع، پیشنهاد «ایم برای صلح» به وسیله آمریکا با هدف محدود کردن مسایقه تسليحاتی هسته‌ای و شکستن بن‌بست خلع سلاح و جلوگیری از فعالیت هسته‌ای سایر کشورها مطرح شد.

این طرح که به وسیله سیاست‌مدار پیر و کارکشته آمریکایی، برنارد باروک، به عنوان پیشنهاد رسمی امریکا به کمیسیون انرژی اتمی ارائه گردید، و طرح باروک

International Atomic International Atomic International Atomic International

نگیرم و امر فرمود در کوهها ساکن نشوم، مگر قسمت سخت و پنهان و آن در شهرها ساکن نشوم مگر شهرهای متوجهه و بی آب و علف.»

۴. دوران ظهور و حکومت حضرت مهدی(عج)

دروان ظهور به عنوان درخشان ترین فراز تاریخ و بقیتین دوران حیات انسانی دارای ویژگی‌های فراوانی است که از جمله مهم ترین آن‌ها حاکمیت آخرین معصوم و حجت الهی است.

درباره محل زندگی حضرت مهدی(عج) و حکومت آن

حضرت در حصر ظهور، روایات فراوانی وجود دارد. در برخی از آن‌ها از «مسجد سهلة» به عنوان منزل آن حضرت یاد شده است که با توجه به روایاتی که کوفه را مقرب حکومت آن حضرت ذکر کرده، بسیار قابل قبول خواهد بود.

این مسجد دارای شرافتی بسیار است. از جمله گفته شده در آن مسجد هزاران پیامبر به نماز استادهادند. صالح بن ابوالأسود می‌گوید: امام صادق(علیه السلام) وقتی سخن از مسجد سهلة راند، فرمود: «اما آن منزل صاحبنا اذا قام ياهله»^(۱)

«آگاه باش! که همانا مسجد سهلة منزل صاحب ماست، آن هنگام که با اهل خود برآن جا وارد شود.» هم‌چنین در روایتی دیگر آن حضرت به ابابصیر فرمود: «یا ابا محمد کائی اری نزول القائم فی مسجد السهلة باهله و عیاله». ای ابا محمد! گویا حضرت قائم در مسجد سهلة می‌بینم که بازی و فرزندانش در آن مستقر می‌گردد.^(۲)

ابو بصیر پرسید: آیا مسجد سهلة خانه‌اش خواهد بود؟ حضرت فرمود: نعم...

آری، این مسجد منزل ادريس است. خداوند هیچ پیامبری را برینانگیخت مگر آن که در این مسجد نماز گزارد. هرکس در این مسجد بماند، مانند آن است که در خیمه‌ی رسول خدا^(۳) اقامت کرده است. هیچ مردو زنی نیست، مگر آن که دلش به سوی آن مسجد پر می‌کشد. روز و شبی نیست مگر آن که فرشتگان به این مسجد پستانه می‌برند و در آن به عبارت خدا می‌پردازند.^(۴)

آن سفر کرده که صد قافله دل همراه اوست هر کجا هست، خداها به سلامت دارش پی‌نوشت‌ها:

۱. سیدین طاووس، الاقبال، دعای ندب، ص دویست و نواد و هشت.

۲. شیخ صدوق، کمال الدین و تمام التمعة، ترجمه‌ی منصور بهلوان، ج ۲، باب ۴۲، ص ۱۴۳

۳. شیخ کلبی، محمد بن یعقوب، کافی، ترجمه‌ی سید جواد مصطفوی، ج ۲، ص ۱۱۹، ج ۱۹۹

۴. کمال الدین و تمام التمعة، ج ۲، ص ۱۶۴، ج ۱

۵. همان، ج ۱، ص ۸۵، ج ۱

۶. کافی، ج ۲، ص ۱۴۱، ج ۱۹

۷. شیخ طوسي، كتاب الغيبة، ص ۱۶۲، ح ۱۲۱

۸. کافی، ج ۲، ص ۱۴۰، ح ۱۶. ابن ابی زینب، غیبت نعمانی، ج ۱۸۸، ح ۱۱۸

۹. کافی، ج ۲، شیخ مغید، الإرشاد، ج ۱۹۹

۱۰. غیبت نعمانی، ص ۱۸۱، باب ۱۰، ح ۳۰

۱۱. همان، ص ۳۱۵، باب ۲۰، ح ۹

۱۲. طرسی، محمدبن جیر، دلائل الامامة، ص ۲۹۱

۱۳. شیخ طوسي، كتاب الغيبة، ص ۲۶۳، ح ۲۲۸

۱۴. شیخ صدوق، النہذیب، ج ۳، ص ۲۵۲، باب ۲۵، ح ۶۵۰

۱۵. علامه مجلسی، بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۱۷

۱۶. ح ۲۷